

פרשת ויקהל-פקודי

קצר ומעניין לפרשת השבוע

מלאכת המשכן הושלמה. משה מרכיב את האדנים, הבריחים, הקרשים והעמודים ומכניס את הכלים למשכן. קיימת הקבלה בין סיום בריאת העולם וסיום הקמת המשכן (למשל במילים "ויכל משה את המלאכה" לעומת "ויכל אלקים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה") ונראה שהמשמעות של ההקבלה הזו היא שכפי שיצירת העולם היא בית לאדם, הקמת המשכן היא בית לאל, באופן בו ספר שמות מסיים מהלך ארוך שמתחיל מבראשית – ספר בראשית נפתח בבריאה לטובת האדם וספר שמות מסתיים ביצירה של האדם עבור האל והעברת האחריות על יצירה ושכלול העולם מהאל לאדם.

הפסוקים האחרונים בספר שמות מתארים את היחסים שבין הענן לבין המשכן – כשמגיע הזמן לצאת לדרך הענן סר מהמשכן ופונה לכיוון המסע: "ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם. ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלותו. כי ענן ה' על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם".

פעמיים מופיע הביטוי "בכל מסעיהם" בפסוק. הפעם הראשונה מתפרשת כפשוטו של מקרא, אך הפעם השניה לא ברורה: "כי ענן ה' על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם"; כיצד ענן ה' על המשכן בכל מסעיהם, כשנאמר לעיל כי בעת המסע היה ענן ה' סר מעל המשכן? על כך עונה רש"י: מקום חנייתם אף הוא קרוי מסע. לפי שממקום החניה חסרו ונסעו – לכך נקראו כולן מסעות.

במילים אחרות, רש"י מבאר שכל עוד לא הגענו ליעד, גם מקום החניה קרוי מסע. וגם במסע עם המשכן, בית האלקים, קיים חידוש יהודי; שעד עכשיו אלילי קדם היו תלויי מקום, הם שכנו במקדשיהם והיה להם תחום שיפוט ושליטה (ומכאן טענת פרעה למשה – מי ה' שאשמע בקולו? כאן האלים שלנו שולטים), ועם ישראל הציג רעיון חדש ובו האל נמצא בכל מקום – במדבר בכל מסעיהם, בגלויות ובארץ ישראל. מתוך כך שכניתו של האל, כמו במשכן, תלויה במקום שעושה האדם בליבו ולא במיקום הפיזי בו האל נמצא בכל מקרה. לכן אומרת התורה "ועשו לי משכן ושכנתי בתוכם", ולא בתוכם.

זמני השבת

17:31	הדלקת נרות
17:35	מנחה
08:30	שחרית
10:00	תפילת ילדים
10:30	קידוש
16:30	מנחה
18:25	ערבית
18:25	צאת השבת

הודעות

